

**Arnoldi Corvini â Belderen, Batavi, Jcti quondam
Consummatissimi, Consilarii Electoralis & Professoris
Moguntini Publici, &c. Tractatus Geminus De Personis
Atque Beneficiis Ecclesiasticis Sive ...**

opus posthumum, diu desideratum, nunc demum excusum, & indice
locupletissimo instructum

De personis ecclesiasticis

Corvinus van Beldern, Arnold

Francofurti ad Moenum, 1708

VD18 10184902

De Corpore vitiatis non ordinandis. Tit. 17

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62002)

disp. 24. sect. 2. num. 5. Majol. de irregul. lib. 3. cap. 2. num. 4. Marc. Alter. de censur. tom. 2. disp. 16. de suspens. cap. 1. vers. quartus casus. Barbosa. lib. 6. cap. num. 116. & d. alleg. 43. num. 8.

21 Peractâ poenitentia, sed non solemnî, potest quis ordinari, & potest Episcopus propter necessitatem vel utilitatem Ecclesiæ, cum solemniter poenitentibus ad suscipiendos ordines, sed minores, dispensare. Bern. Diaz. in pract. cap. 23. num. 3. Majol. d. lib. 3. cap. 3. num. 6. ex hoc quæ. Campan. d. loco. num. 7. Marc. Alter. d. loco. Barbosa. d. loco.

Criminibus omnibus, exceptis homicidii, c. fin. de tempor. ordina. quasi manifesta, degradationis poenam inferre possunt, obnoxii, aut poenitentia parte ordinibus acceptis uti possunt, arceri non possunt sublimioribus. c. ex tenore. 4. & c. fin. ibiq. G. l'off. & Butr. de temp. ordina.

TITULUS XVII.

De Corpore Vitiatis non Ordinandis.

SUMMARI A.

1. Corpore vitiati non ordinandi.	ejus cooperatione.
2. Observatum hoc ab Ethnicis; & jussum in Veteri Testamento.	6. Quid si vitium sit occultum, nec
3. Non idem corporis vitium hodie ordinum reddit incapacem: Quale.	7. Accesserit directe cooperatio vitiati.
4. Quid si causatum per culpam ordinandi; & cooperantis.	8. Si vitiatio causata sine culpa vitiati, considerandum, an impediat ordinis usum, an non.
5. Quid si non accedente	9. Posteriori casu irregularitas non inducitur.
	10. Inducitur Priori.

- 11. Circa oculorum vitia temperamentum.
- 12. Quid dicendum de eo, qui sine scandalo non potest ministrare.
- 13. Qualis ille.
- 14. Quid si vitiatus de facto fuerit ordinatus.
- 15. Cui hic competit Dispensatio.

Diximus de impedimento Ordinis proveniente ex vitio animi, dicendum nunc de eo, quod provenit ex corporis vitio. de qua tota dist. 49. & 50.

Ut enim apud Ethnicos olim Sacerdotes integri corporis esse debebant; Dionys. Halicarnass. lib. 2. Biblioth. cap. 3. & à ministerio Dei arcebaturn habens maculam in Lege veteri; Præcipit enim Deus, Levit. 21. vers. 17. cum seqq. Ne hanc qui haberet maculam, offerret Deo, aut accederet ad ministerium Ejus, si cæcus fuisset, si claudus, si vel parvo, vel grandi, vel torto naso, si fracto pede, vel manu, si gibbus, si lippus, si albuginem habens in oculo, si jugem scabiem, si impugnam in corpore (id est, morbum squamosum corpus dehonstantem, ut scabies) si sit herniosus. (Quorum defectus mysticè de vitio animi intelligi explicat B. Gregorius in Pastoralibus & habetur in canonicis in dist. 49.) ita & merito Sacri Canones corpore vitiatos ab Ordinibus repellunt; Imò promoti aliquando deiciuntur. c. exposuisti. hoc tit. sicut & à beneficio jam adepti, tit. de Clerico ægrot. vel debilit. eo quod corporis incompositio, mentis indicet inæqualitatem; can. dist. 41. ex D. August. epist. 109. ad Monachos. & natura componat membra, prout convenit moribus animæ; ita ut, cujus facies est deformis, bonis moribus vix queat esse præditus, & juxta Rhasin Medicum, malos mores significet facies foeda. Vallens. in par. ad h. tit. num. 1.

Non tamen quilibet corporis defectus, qui in antiqua Lege à Dei repellebat ministerio, hodie, secundum Canones, Ordinis impedit susceptionem; sed ille in primis, qui ordinis impedit executionem, aut deformitatem inducit insignem, & consequenter indecentiam, qua vergete possit in scandalum publicum. c. 2. per tot. hoc tit.

Defe.

Orvinius
Personis
nes, Ecclesiam
IV
32

Defectus iste causatur vel culpa ejus cui accedit, vel sine ejus culpa, uti à natiuitate, morbo, injuria alterius, casu.

- 4 *Priori modo, si abscissio sit membri principalis, quale est, quod habet distinctum ab aliis partibus officium; uti est, oculus, manus, auris, pes, digitus, virilia, can. penitentes. 3. can. si quis abscidit. 4. can. qui partem. 6. can. lator. 11. can. si Evangelia. 13. dist. 55. c. ex. maritum. dist. 55. c. si quis pro aggritudine. dist. 55. (Licet hoc fecerit aut fieri passus fuerit, ut castè viveret. d. can. si quis pro aggritudine. c. significasti. de corpore vitiat. Garc. de benefic. part. 7. cap. 12. à num. 7. Beller. disquisit. Clerical. part. 1. tit. de discipl. Cleric. §. 7. num. 12. (Carni enim repugnans nescit, qui non ad jejunia, flagellationes, humi cubationes, confessionis & Eucharistica frequentiam confugit; Cum certum sit Eunuchus magis libidine incendi, & ad concubitum ferri impatientissimè. Per Gregor. Syntagm. Jur. univ. part. 2. lib. 7. cap. 2. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 7. num. 12.) sive, partis ejus, inducitur irregularitas; sive notabiliter impediatur Ordinis usum, aut deformitatem inducat, sive non: dummodo sit tanta, ut per se, & omni inadvertentià seclusa, fieri non poterit sine mortali peccato. d. can. si quis absciderit. & can. qui partem. dist. 55. d. can. maritum. Zaf. in com. decret. ad h. tit. num. 1. Quomodo partes digiti, etiam ad usum Ordinis non necessarii, sibi abscindens per indignationem, remouetur. d. can. qui partem. Neque enim in eo tantum consideratur defectus, quam voluntas ferrum sibi injicere ausa; ut licet sit abscissio occulta, veluti digiti pedis, nihilo magis excuset. Zaf. ibi. num. 2. fac. d. can. si quis. can. qui partem.*

- 5 *Quod si per alium contingat abscindi partem non principalem, non quidem sine culpa passi, sed qui directè non fuerit cooperatus ad sui mutilationem, si possit celebrare sine scandalo, permittendum est, veluti si cui in duello pars digiti sit abscissa. c. 1. hoc tit. Longè enim grauius est in se ferrum stringere, quam ab alio pati. Nec facit, quod d. c. 1. loqui videatur dispensatiuè: Nam hoc tantum respicit indignitatem facti, cui se immiscendo digiti amisit partem, quo, per penitentiam purgato, dicitur permittendus ab Episcopo celebrare. Zaf. ibi. num. 2.*

Qui directò quidem non concurret, culpa tamen sua per alium 6
membra principalis patitur mutilationem, licet occultam, neque usum
Ordinis impediens, nec deformitatem adferentem, nihilominus est
irregularis; veluti si iusserit aut rogaverit c. 8. h. t. Vallens. hoc tit. num. 5. si
ob crimen à iudice mutilatus, vel ab alio, quem injustè fuerat aggressus.
Zaf. d. loco num. 2. in fin. si carnaliter cognovit mulierem morbo labo-
rantem Gallico, & ex contagione membrum amisit genitale: Frat.
Eman. in sum. tom. 1. cap. 18. num. 7. si fuerint abscissa virilia ipsi, mari-
to ulciscente injuriam, & adulterium cum uxore commissum punien-
te: Hostiens. in sum. hic. num. 6. Navarr. in man. cap. 27. num. 198. Vil-
ladeg. de irregular. tit. de corpore vitiat. col. 2. Ugolin. eod. tract. cap. 51.
num. 3. Covarr. in Clem. si furiosus. part. 1. in initio. num. 6. de homicid.
num. 6. Suar. de censur. tom. 5. disp. 51. sect. 2. num. 8. Sayr. eod. tract. lib. 7.
cap. 7. num. 12. & 13. Molin. de Just. & jur. tract. 3. Campan. in divers.
jur. Canon. rubr. 11. cap. 17. num. 11. & Doctores communiter.

Quorum sententia fundari potest in ratione hac, quod indirecta 7
voluntas voluntariè se exponentis tali periculo æquiparetur affectui di-
recto; per text. in c. 3. hoc tit. in verbis qui se ipsos absciderint, vel adse-
caverint, ut ab aliis abscinderentur. De rigore tamen dubitari posset
deca, cum d. c. 3. loquatur de eo, qui se abscidit, vel adfectavit, ut ab-
scinderetur, uti & can. si quis. 7. dist. 77. Ut videatur requiri propria vo-
luntas vel adfectus. Nemo autem dixerit, eum, qui invenitur cum
adultera, adfectare, ut à marito abscindatur. Zaf. d. loco num. 3.

Posteriori casu, quando scilicet non subest culpa vitiati, in defectus
qualitate est distinguendum.
Aut enim defectus est talis, ut ordinis impediatur usum; vel omni- 8
nò, vel saltè, ut non securè, aut sine periculo scandalove, fiat, propter
deformitatem, vel non impedit, nec scandalum aliquod ponit. Zaf. d.
loco num. 4.

Posteriori hoc casu nulla ponitur irregularitas; Navarr. d. loco num. 9
199. c. fin. hoc tit. d. c. qui partem. Ratio est, quod non imponatur ni-
sì ex culpa, vel causa. Culpa autem hic non est, ut præsupponitur:
nec etiã causa, cum non sit impedimentum usus Ordinis, nec inde-
centia ulla subsit.

Ddd

Hinc

Orvinus
Personis
nes, Ecclesiast
IV
32

Hinc quibus exsecta sunt genitalia, casu; aut postulante vi morbi propter infirmitatem, aut languorem, aut per injuriam, in incunabulis, seu à Barbaris, seu per insidias hominum, sive dominorum, sive parentum, sperantium eos, Ecclesia profuturos plurimum; vide *Ghili in sum. verb. Castratio. Marcel. Megala in prompt. tom. 2. verb. Eunuchus. num. 2.* non rejiciuntur ab Ordinibus; cum cessat culpa & causa; can. *si quis à Medicis. d. dist. 77. can. si quis pro aegritudine. can. lator. can. pro terea. dist. 55. Garc. d. part. 7. cap. 12. num. 7. Bellet. d. §. 7. num. 16. Campan. d. rubr. 11. cap. 17. sub num. 124.*

Nec est in hoc casu abscissorum virilium citra abscissi culpam necesse, ea in pulverem redacta aut siccata portare secum, ut putatur vulgo, sed satis ridiculè. *Gloss. in 1. can. Eunuchus. 8. dist. 55. Abb. in ead. parte. num. 6. hoc tit. Vivald. in candel. aureo. tit. de irregular. num. 17. Tolet. in sum. lib. 1. cap. 63. num. 4. Ugolin. de irregular. cap. 49. num. 6. Navarr. d. cap. 27. num. 200.*

10 Priori casu, quando scilicet impeditur usus Ordinis, omnimodò ducitur irregularitas; sive hoc fiat ex carentia membri alicujus, sive ex debilitate, aut infirmitate alicujus partis. *d. can. maritum. dist. 33. dist. 55. per tot. velut si quis careat digito ad consecrationem pernicellario; ut pollice aut indice; c. fin. hoc tit. Boygas. de irregular. tit. de copulatio. num. 4. Bellet. d. §. 7. num. 18. Barbof. de offic. & potest. Episc. part. 2. alleg. 42. à num. 18. vel habeat manum mutilatam, c. exposuisti. 6. hoc tit. Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 5. qu. 6. num. 28. Campan. d. cap. 17. num. 104. articulata, & arida ad ministerium executionis Ordinis inefficacem; Henric. in sum. lib. 14. cap. 8. §. 4. in fin. Flamin. d. lib. 6. qu. 6. num. 49. Campan. d. cap. 17. num. 107. aut perpetuò tremulata, ita ut subversiones sanguinis immincat periculum; Barbofa d. tract. de leg. 42. num. 17. si sit claudus, sed taliter ut cum baculo cogatur accedere ad altare; can. nullus Episcopus. ubi Gloss. verb. cum baculo. de consecrat. dist. 1. can. si quis infirmitate. dist. 55. Majol. d. tract. lib. 1. cap. 18. num. 2. Avila de censur. part. 7. disp. 3. dub. 1. vers. sed circa. vel si pede succedat ligneo; Majol. d. cap. num. 3. Flamin. d. lib. 6. qu. num. 46. Sarr. de censur. lib. 6. cap. 2. num. 22. Bellet. d. §. 7. num. 23. Barbof. d. alleg. 42. num. 34. si os ita habeat deformè, & imperfectum, corrosum scilicet ac*

contortum, ut feditatem generet ac horrorem; *Campan. d. cap. 17. num. 86. Barb. d. alleg. num. 34.* si nasum detineat, pressum, grandem, tortum, ita ut illius parvitas, magnitudo, vel tortuositas, deformitatem pareat, *Levit. 21. vers. 18. Silvest. de benef. part. 3. qu. 5. vers. item ille in princ. post num. 44.* si careat unico oculo, *can. fin. dist. 55.* quia principali caret membro; *Novarr. in manual. cap. 27. num. 199. Campan. d. cap. 17. num. 70. Barb. d. alleg. num. 29.* si sit oculus dexter, si sit sinister, *Suar. de censur. disp. 51. sect. 3. num. 11.* multo magis si careat utroque; *S. Thomas 3. p. qu. 82. art. 10. ad 3. Sot. in 4. dist. 13. qu. 1. art. 10. ad 3. Majol. d. lib. 1. cap. 20. num. 1. & 2. Sayr. d. libro 6. cap. 8. num. 5. Avila d. part. 7. disp. 3. dub. 3. vers. ex hac conclusione. nec interest careat sinistro oculo, an virtute visiva in eo; etiam sano & integro. Suar. d. sect. 3. num. 15.*

Verum si ita accuratè cernat oculo dextro, ut Missalis adoptatio-
ne Canonem sine indecentia & deformitate legere possit, non impeditur ordinari. *Navar. in man. cap. 27. num. 199. vers. quartò dico. Majol. d. lib. 1. cap. 20. num. 4. vers. illa quoq. Vivald. d. tract. & tit. num. 142. Henric. d. cap. 8. §. 2. Avila & Sayr. ad locis.*

Cetera oculorum vitia, maculae, albugines, & quae hujus sunt generis, si faciant deformitatem & generent horrorem, pariunt irregularitatem *secund. dist. Doctor.* Si non, ut aliquando in Strabonibus, & salientes siye emissivos oculos habentibus; erit Episcopi judicium. *Sayr. d. cap. 8. num. 11. & 12. Avila d. disp. 3. part. 7. dub. 1.*

Surdaster siye difficulter audiens, non videtur esse irregularis, *Covarruv. in d. Clem. furiosus. part. 3. in princ. num. 8. Navar. conf. 6. & 7. num. 3. de corpore vitiat. Vivald. d. tract. & tit. num. 156. Regin. d. prac. fori penitent. lib. 30. num. 50. Bonacina de censur. disp. 7. qu. 2. puncto 2. num. 7.* Videtur esse surdus; cum ministrum respondentem audire nequeat; sed hac de re nulla est juris dispositio. *vide Navar. d. conf. 6. Gloss. in can. hoc quoq. de consecrat. dist. 1. Zaf. d. loco. num. 9. in fin.*

Modicus defectus aut modica, & occulta deformitas non impedit Ordinum susceptionem; veluti macula in oculo, visu non privans, nec notabilem inducens deformitatem; *c. 2. hoc tit. vel carentia unguis in pollice; item claudicatio ejus, cui Scipio in altari non necessarius,*

Orvinus
Personis
nes, Ecclesiam

IV

32

can. si quis junct. Gloss. dist. 55. & lippitudo talis, ex qua notabilis notatur deformitas. Pialec. prax. Episc. part. 1. cap. 1. num. 34.

Quis autem defectus, aut quæ deformitas sit notabilis, determinabit Episcopus, quandoquidem nulla in hoc terra constitui possunt gula. Vallens. d. loc. num. 6. Innoc. in c. 1. hoc tit. per c. 2. eod. & can. canoniter. dist. 38. Zues. eod. num. fin.

12 Ordinari etiam non potest, qui ad eum debilis, aut deformis, ut vel non, vel non nisi cum scandalo aut horrore ob turpitudinem vel deformitatem, ministrare possit.

13 Talis est, laborans continua & incurabili chiragra vel podagra. Ugolin. d. tract. cap. 51. §. 1. num. 1. Majol. cap. 21. num. 1. Campan. cap. 17. num. 135. & 137. scabies nimia; Henric. in sum. lib. 4. cap. §. 8. vers. & scabies. Campan. d. c. num. 163. paralyti vel apoplexia, Henric. dd. locis. vers. eadem ratio. Campan. d. cap. num. 164. cum seq. Majol. d. tract. lib. 2. cap. 24. num. 1. morbo comitiali, seu caduco, Majol. lib. 2. cap. 16. num. 4. Franc. Leo in Thes. Fori Eccles. part. 2. cap. 8. num. 32. Bartholom. de Vecchis in praxi servanda in admitt. ad relig. statum Novit. disp. 9. dub. 21. num. 4. in princ. Rota decis. 236. num. 2. par. 1. lepra, c. 3. hoc tit. c. de Rectoribus. c. tua. de Clerico agrot. Henric. d. lib. 4. cap. 8. §. 8. in princ. Campan. d. cap. 17. à num. 160. morbo Hispanico Laurent. de Peirinis. de Pralato. qu. 2. cap. 4. num. 7.

14 Quod si corpore vitiatum, qui de jure ordinari non potest, ordinetur de facto, ex communi Theologorum & Canonistarum sententia, verè recipiet Ordinis characterem, itè non ejus executionem. Vallens. d. loco num. 7.

15 Dispensare in hac irregularitate potest solus Pontifex Pialec. d. loco num. 60. ubi alios citat. Nec obstat c. significavit. hoc tit. quia intelligi potest de dispensatione Episcopi, auctoritate Apostolica ipsi delegata, præstita, ut docet Covarruv. d. Clem. furiosus. & lib. 1. variar. resolut. cap. 2. num. 8. & lib. 2. cap. 1. num. 11. Ad minores tamen ordines & simplex beneficium dispensare posse Episcopum tradit Pialec. d. n. loco